

[Honoré]

Der er en mærkelig ting i denne sag. Vi konstaterer, at regeringen er imod en økonomisk boykot af Sydafrika. Sydafrika er, det vil regeringen indrømme, et land, hvis styre er baseret på apartheid, men boykot ønsker man ikke. Derimod er der en boykot af Rhodesia, Zimbabwe, stadig væk. Her har vi ikke et styre baseret på apartheid. Her har vi ikke en hvid mindretalsregering, men vi har en sort-hvid regering. Dette er en skrigende inkonsekvens i dansk udenrigspolitik, og jeg mener, vi må se denne inkonsekvens helt tydeligt. Vi må afhjælpe den. Vi må arbejde for en ny politik på dette område.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet er af principielle grunde noget betænkelig ved beslutningsforslagets punkt 7, idet vi ikke mener, at man fra statsmagtens side skal blande sig i samkvem mellem personer. Derimod anerkender vi, at der, for så vidt angår handelssamkvem og økonomisk samkvem, naturligvis fra folketingets og regeringens side kan foretages foranstaltninger, altså i givet fald sanktioner mod Sydafrika.

Da vi i foråret vedtog et beslutningsforslag om boykot af Sydafrika, gik vi så langt, som vi fandt rimeligt, idet man koncentrerede sig om boykot og sanktioner på områder, som naturligt ligger inden for regeringens og folketingets sektor, mens man derimod, når det drejede sig om sektorer uden for regeringens og folketingets område, indskrænkede sig til opfordringer og henstillinger. Det mener jeg man fortsat skal gøre af to grunde. For det første skal sanktioner for at have nogen mening være virksomme, og der er desværre ingen udsigt til, at der bliver tale om virksomme sanktioner mod Sydafrika for nærværende. Der er langt vigtigere, langt større lande end vi, som ikke drømmer om at foretage blot de mere begrænsede skridt, som folketingsflertallet foretog her i foråret. Vi har heller ikke nogen synderlig tro på, at eksemplets magt skulle have så stor betydning. Hvad Danmark gør eller ikke, vil man registrere med en skuldertrækning, og så vil der næppe ske andet, desværre.

Den anden grund er, at vi mener, FN-pagtens regler skal følges. Det er som bekendt sikkerhedsrådet, der alene kan vedtage bindende sanktioner. Det vil i praksis betyde,

at de lande, der virkelig betyder noget, i det øjeblik en sådan sikkerhedsrådsvedtagelse finder sted, vil have stemt for den, og så vil man altså have vedtaget sanktioner, som virkelig er bindende og virkelig kan få effekt. Derfor mener vi, at den indsats, som Danmark skal gøre i denne sag for at bringe apartheidregimet til fald, bedst kan gøres ved i De Forenede Nationer at gøre, hvad vi kan med hensyn til at påvirke sikkerhedsrådet og lande, der har indflydelse på de afgørende lande i sikkerhedsrådet i denne sag, til at vedtage bindende sanktioner mod Sydafrika. Det mener vi er den rigtige vej fremfor den vej, der foreslås her af VS.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

I grove træk ligner forslaget til folketingsbeslutning de sanktioner, som frontlinjestaterne i samarbejde med de sydafrikanske oprørsbevægelser påtænker indført mod Sydafrika gennem FN. Jeg skal nøjes med at omtale punkt 5, nemlig Elsams kulkøb.

Kulsagen er helt præcist et spørgsmål om, hvorvidt hver familie skal betale en hundredkroneseddél mere om måneden for at undgå sydafrikanske kul på markedet. Mange glemmer, at pris- og omkostningsdæmpning er det primære i dansk økonomisk politik, også når elværkernes kulforsyninger skal sikres. Nu henstiller man fra venstrefløjén, at Elsam skal benytte dyrere leverandører med en forstærket opdrift i vort omkostningsniveau til følge.

Hvem rammer en kulboykot i første række? De sydafrikanske arbejdere, for det er jo udelukkende de sorte, der bryder kullene.

Vi handler jo med mange lande, hvis systemer vi ikke bryder os om. Det er det legendariske danske hykleri. Vi protesterer mod nogle lande, men ikke mod andre. Hvor er demonstrationen mod Ugandas styre, mod diktaturet i Etiopien eller Ækvatorial Guinea eller mod folkedrabene i Cambodia – eller Kampuchea, som det hedder nu – eller mod de nyeste oplysninger vedrørende sort slaveri i Nigeria?

Eller lad os tage energipolitikken. Vi snakker energiforurening til bevidstløshed, og hvad med alternativet? A-kraftværker er ifølge visse kredse ikke noget for Danmark, skønt de samme kredse ikke har noget imod, at Sovjet for fuld kraft udbygger et atompro-